

Riigikogu sotsiaalkomisjoni istungi protokoll nr 176

Tallinn, Toompea

Esmaspäev, 18. detsember 2017

Algus 11.10, lõpp 13.05

Juhataja: Helmen Kütt

Protokollija: Terle Kask

Võtsid osa: Monika Haukanõmm, Igor Kravtšenko, Jüri Jaanson, Liina Kersna, Marika Tuus-Laul, Maris Lauri, Tiina Kangro, Viktor Vassiljev, Aimi Kaldre (nõunik-sekretariaadijuhataja), Heidi Barot (nõunik), Helgi Kundla (nõunik)

Kutsutud: Riigikantselei strateegiabüroo nõunik Riina Sikkut ja hoolduskoormuse vähendamise rakkerühma liige Kaie Kotov (2. päevakorrapunkti juures), tervise- ja tööminister Jevgeni Ossinovski, Sotsiaalministeeriumi tööhõive osakonna peaspetsialist Juhan Kinks ja õigusnõunik Susanna Jurs (3. päevakorrapunkti juures)

Päevakord:

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Hoolduskindlustusest. Rakkerühma töö tutvustamine
3. Sotsiaalhoolekande seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse eelnõu (558 SE) ettevalmistamine esimeseks lugemiseks
4. Muud küsimused

1. Nädala töökava kinnitamine

Otsustati:

1.1 Kinnitada nädala töökava (konsensus – Helmen Kütt, Monika Haukanõmm, Igor Kravtšenko, Jüri Jaanson, Liina Kersna, Marika Tuus-Laul, Maris Lauri, Tiina Kangro, Viktor Vassiljev).

2. Hoolduskindlustusest. Rakkerühma töö tutvustamine

Riina Sikkut andis ülevaate hoolduskoormuse vähendamise rakkerühma tööst. Rakkerühm tegutses 2015. aasta novembrist kuni 2017. aasta novembrini. Nende kahe aasta jooksul valmisid lisaks poliitikasuunistele Eesti pikaajalise hoolduse süsteemi tõhustamiseks ja pereliikmete hoolduskoormuse vähendamiseks ka Maailmapanga uuring „Hoolduskoormuse vähendamine Eestis“, aruanne vabatahtlike ja kogukonna rollist pikaajalises hoolduses ning

ülalpidamiskohustuse õigusselguse analüüs ja juhendmaterjal kohalikele omavalitsustele (edaspidi KOV). Rakkerühma eesmärgiks oli kaardistada probleemid sotsiaal- ja tervishoiuteenuste pakkumises ja hooldusvajaduse ennetamisel, mis viivad ülemäärase hoolduskoormuse tekkele ning töötada välja poliitikasuunised ja lahendused, mis võimaldavad pakkuda kvaliteetseid ning inimeste vajadustest lähtuvaid hoolduskoormust ennetavaid ja vähendavaid sotsiaal- ja tervishoiuteenuseid ning tagada nende kättesaadavus.

Pikaajalise hoolduse peamisteks probleemideks on pereliikmete suur koormus nii hoolduse pakkumisel kui ka hooldusteenuste eest tasumisel. Teenustele ligipääs sõltub ühe enam teenusekasutaja maksevõimest, nt oli 2016. aastal üldhooldusteenuse puhul omaosalus 76%. Samuti panustatakse väga vähe avaliku sektori raha kodu- ja kogukonnateenuste arendamiseks, pikaajalise hoolduse eelarvest kulub suurem osa institutsionaalsele hooldusele. Pikaajalise hoolduse korraldamine, rahastamine ja osutamine ei ole inimesekeskne ja on killustunud nii sotsiaal- ja tervisesektori kui riigi ja KOVi tasandi vahel. Killustunud pikaajalise hoolduse korralduse ning ühtsete juhiste, hindamisvahendite ja teenuseosutamise kriteeriumide puudumise ning ebapiisava rahastuse tagajärjeks on samasuguse teenusevajadusega inimeste ebavõrdne kohtlemine. Ka Maailmapanga uuringus toodi välja, et ühe prioriteedina tuleks tegeleda sellega, et regiooniti sama abivajadusega inimesi koheldakse võrdselt.

Maailmapanga uuringus on toodud, et silmas tuleb pidada tervikut ja tegeleda ei saa nt ainult teenuste osutamise mahu suurendamisega. Tegeleda tuleb nii õigusruumi korrastamisega, võrdse kohtlemisega, kui ka sellega, et oleksid olemas IT-süsteemid, et riigil oleks võimalik saada ülevaade sellest, kellele ja kui palju teenuseid on osutatud. Samas, kuna see kõik võtab aega, siis tuleb silmas pidada seda, et praegu on omastehooldajate koormus suur ja tuleb tegelda eelkõige selle leevendamisega ning pöörata tähelepanu teenuste osutamise ebavõrdsusele, jaotades rahalised vahendid ümber väiksema majandusliku võimekusega omavalitsustele. Järjepidevalt tuleb panustada, et luua pikaajalise hoolduse süsteemi õiguslikud alused ja selge osapoolte vastutus. Samuti ühtsed juhised ja raamistikud teenuse vajaduse hindamiseks, teenuse osutamise jälgimiseks ja tasustamiseks ning võimalused andmete, rahastamise ja teenuseosutamise integratsiooniks. Hoolduse koordineerimiseks on Maailmapank soovitanud luua mehhanismi, mida rakkerühm nimetab hoolduskoordinaatoriks ja see on midagi, mida Sotsiaalministeerium hakkab järgmisel aastal piloteerima erineva võimekusega KOVides.

Kohustusliku hoolduskindlustusmakse juurutamist Maailmapank ei toeta ning pigem tuleks pikaajalise hoolduse vajadused katta üldisest maksutulust. Enamikus OECD riikides on pikaajaline hooldus ühiselt rahastatud – mitte valdavalt omaosalusena, vaid näiteks universaalne maksutulu või sotsiaalkindlustusel põhinev või tervisekindlustusega seotud rahastamissüsteem. Riikide suund on üldiselt nõrhistatud universaalsuse suunas, et oleksid kõik hõlmatud ja oleks kaetud nii institutsionaalsed teenused kui koduteenused. Omaosalus võiks sõltuda inimese maksevõimest ehk nii sissetulekust kui varast. Muutused, mida tehakse on just selles suunas, et vähendada sõltuvust tööeliste elanike panusest.

Hoolduskoormuse vähendamise rakkerühm leidis, et kui pikaajalise hoolduse süsteemi rahastus ühtlustada riiklikul tasandil, siis on mõistlik luua ühtne hoolduskorralduse süsteem sarnaselt praeguse tervisekindlustusega. Hoolduskorralduse süsteem võimaldab paremini juhtida ja kasutada pikaajalise hoolduse ressursse, vähendada regionaalset ebavõrdsust teenuste kättesaadavusel, maandada finants- ja muid riske ning osta integreeritult tervishoiu- ja sotsiaalhoolekande teenuseid. Hoolduse korraldust tuleb reformida, et luua terviklik pikaajalise hoolduse süsteem, tagada hooldusvajadusega inimestele ühtlase kättesaadavuse ja kvaliteediga integreeritud teenused ning inimesekeskne hoolduse korraldus. Pereliikmete ja lähedaste hoolduskoormuse leevendamiseks tuleb pakkuda omastehooldajatele suuremat tuge, kaasates sellesse vabatahtlikke ja kogukonda.

Tiina Kangro sõnas, et kui liikumine oleks riiklike standardite ja ühtsete teenuste ja põhimõtete poole, siis oleks mõeldav, et see hakkab toimima võrdväärselt tervishoiuga, kuid praegu on riiklikult suundumus hoopis teine. Näiteks ka kogu erivajadustega laste põhihariduse korraldamine tahetakse anda üle KOVidele. Probleem saab olema nimelt selles, kas kõik omavalitsused on vabatahtlikult nõus tegema nii nagu on üle riigi. Teenuste standardid on väga üldised ja võimaldavad erinevaid tõlgendusi.

Riina Sikkut märkis, et kui see jääb KOVi vastutada, siis tuleb mõelda sellele, kuidas tagada järelevalve. Ka infosüsteemid peavad olema korras, vajaduse hindamised peavad olema infosüsteemis olemas, et saaks hinnata, kas inimene on saanud oma vajadusele vastavat teenust.

Liina Kersna tõi näite ühe pere juhtumist, kus ema on oma kriitilises seisus pojaga kodus ja saab tema hooldamise eest 56 eurot kuus ning nüüd kogutakse talle kampaania korras raha. Pere ei ole osanud kasutada küll kõiki võimalusi, mida riik juba praegu pakub, kuid kui nüüd vaadata Maailmapanga uuringut ja neid soovitusi, siis kuidas võiks selle pere juhtum olla lahendatud inimväärselt.

Riina Sikkut selgitas, et väga palju ettepanekuid puudutab lihtsamaid asju nagu näiteks info jagamine, koolitused, tugirühmad ja nõustamine nende poolt, kes on olnud samasuguses olukorras. Tavaliselt satutakse omastehooldajaks ootamatult, inimesed ei ole selleks valmis ja nad ei tea, millistele teenustele neil on õigus või kus selle kohta infot saada. Nii Maailmapanga raport kui rakkerühma poliitikasoovitused on suunatud sellele, et tegelikult tuleks palju asju süsteemis teha inimesekesksemaks. Need on asjad, mis ei nõua ka täiendavat maksukogumist.

Monika Haukanõmm küsis, kas Maailmapanga uuringus vaadati ka teisi maksuliike?

Riina Sikkut vastas, et räägitakse küll hoolduskindlustusest, kuid samas on toodud ka see, et selle realiseerimiseks on mitmeid võimalusi – seda võib teha riigieelarve tuludest või omavalitsuste poolt. Fookuses ei ole nii väga kindlustussüsteemi loomine, kui pikaajalise hooldusesse raha juurde toomine. Maailmapank ei ole ühegi konkreetse maksu osas teinud ettepanekuid, et hoolduskindlustuse finantseerimiseks võiks kasutada nt käibemaksu tulusid. Ühte konkreetset maksuliiki ei ole välja toodud.

Kaie Kotov märkis, et üks teema, millega tegeles vabakonna ja kogukonna töörühm rakkerühma juures oli see, kuidas saaks juba tänaste rahaliste võimaluste piires toetada elementaarset info liikumist. Paljud vabauhendused, teenuseosutajad ja ka vabatahtlikuna kogukonnas töötavad inimesed on välja toonud selle, et abivajajad ei jõua tegelikult alati esmalt KOVi sotsiaaltöötajani. Üheks ettepanekuks töörühma raames oli kaardistada nn *gatekeeperid*, kes annavad inimesele vajaliku info tema võimalike järgmiste sammude ning toetusvõimaluste kohta.

Rakkerühma raames vaadati ka, milliseid võimalusi on veel, et toetada esmalt neid inimesi kellel on tekkinud hoolduskohustus ja ka neid, kellel on tekkinud hooldusvajadus. Lühikeses ja keskpikas perspektiivis jääb pikaajaline hooldus oluliselt sõltuma mitteformaalsest hooldusest ehk hooldust vajava inimese pere ja/või teiste lähedaste panusest. Sellega kaasnevad olulised riskid hooldaja enda heaolule ja tervisele. Hooldus üldjuhul isoleerib inimesi – see, et inimesed jäävad oma hoolduskoormusega üksi, mõjutab nende hakkamasaamist ühiskonnas, sest kannatavad sotsiaalsed suhted, jäädakse eemale varasematest sõpradest ja lähedastest. Need on kõik need inimesed, kes võiksid hoolduskoormusega inimest potentsiaalselt aidata ja teda toetada, aga pigem need suhted katkevad. Lisaks mõjutab hoolduskoormus ka hooldajate vaimset tervist. Vaimse tervise probleemid on väga suur risk inimestele, kes on jäänud oma lähedastega koju.

Puuetega inimeste ja nende pereliikmete hoolduskoormuse uuring näitas, et 38% omastehooldajate esmane huvi ja vajadus on vähendada teenuste abiga hooldusega seotud koormust ning saada lisaks vaba aega. See on üks konkreetne nišš, kus kogukonna ja vabatahtlike koordineeritud panus võiks anda juba lühikeses perspektiivis olulise muutuse, sest asendushoolduse ning intervallhoolduse teenuste pakkujad sisuliselt puuduvad ning on rahaliselt kulukad nii teenusepakkujale kui kliendile. Leevendust võiks pakkuda vabatahtlike koordineeritud tugi ja abi. Eestis vabatahtlikku tööd teinud inimeste osakaal võib Praxise hinnangul olla kuni 30% rahvastikust, kuid vaid 16% vabatahtliku tegevusest on seejuures seotud sotsiaalvaldkonnaga.

Rakkerühma poliitikasuunised on töötada välja kogukonnapõhise sotsiaalkaitse strateegia ning vastav tegevuskava, sotsiaalvaldkonna vabatahtlike koordinatsiooni ja vabatahtliku tegevuse rahastamise põhimõtted ning vabatahtlike kaasamise mudel pikaajalises hoolduses. Vähendada seadusandluse poolt vabatahtlike kaasamisele seatud piiranguid ning toetada KOVide ning vabatahtlike võrgustike koostöövormide kujunemist ja kujundamist. Samuti toetada kogukonnapõhiseid inimeselt-inimesele lahendusi – algatada kogukonnapõhiseid teenuseid piirkondades, kus turg ei ole valmis lahendusi pakkuma ning luua vajalikud eeldused selleks, et lahendused oleks pikas perspektiivis majanduslikult jätkusuutlikud ning lahenduste mõju pikaajaline.

Liina Kersna tundis huvi, kas on teada mõni KOV, kus juba midagi taolist tehakse ja milline see süsteem sellisel juhul välja näeb.

Kaie Kotov vastas, et neid näiteid on üle Eesti päris mitmeid, aga pigem ei ole need sellised, kus KOV oleks aktiivne partner. Uuringu käigus selgus, et üheks barjääriks on see, et KOVi sotsiaaltöötaja ei ole valmis vabatahtlikke ja abivajajaid kokku viima.

3. Sotsiaalhoolekande seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse eelnõu (558 SE) ettevalmistamine esimeseks lugemiseks

Tervise- ja tööminister tutvustas komisjonile Vabariigi Valitsuse algatatud sotsiaalhoolekande seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse eelnõu (558 SE). Eelnõu kohaselt võimaldatakse KOVidel pakkuda 16-26-aastastele potentsiaalselt abivajavatele noortele proaktiivset tuge tööturule ja haridusellu naasmiseks. Need on noored, kes ei õpi, ei tööta, ei otsi tööd ega viibi mõjuval põhjusel tööturult eemal ning võivad vajada ebasoodsast olukorrast väljumiseks riigi aktiivset tuge, ent kes ise vajalike teenusteni ei jõua. Eelnõu võimaldab KOVil saada sotsiaalteenuse ja –toetuste andmeregistrist (STAR) infot enda piirkonnas elavatest potentsiaalselt tuge vajavatest noortest. KOVil võimaldatakse leida sellised noored üles, et nendega olukorra selgitamiseks ühendust võtta ning noore inimese soovil ja vajadusel talle abi pakkuda.

Tervise- ja tööminister selgitas, et 2016. aastal viidi läbi katseprojekt Tartus ja Võrus, mille käigus osutusid registreeritud päringute tulemusena võimalikeks abivajajateks vastavalt 24% ja 19% sihtrühmast. Suheldes omavalitsuste sotsiaaltöötajatega jõuti selleni, et nad tegelikult ei tea neid noori, kellel probleem võiks olla ning sellise süsteemse lahenduse leidmist toetati. Pilootprojektiga liitumiseks on avaldanud soovi viis KOVi (Võru, Tartu, Kohtla-Järve, Raasiku, Kuressaare). Samas on kõikidel teistel KOVidel võimalus väljendada oma valmisolekut enda territooriumil elavate potentsiaalselt abivajavate noortega tegelemiseks, mille järgselt kaasatakse ka valmisolekut väljendanud KOVi piirkonnas elavate 16–26-aastaste noorte andmed registripäringutesse.

Tervise- ja tööminister märkis ka, et eelnõu raami kitsendati võrreldes esialgse variandiga, kuna Õiguskantsleri Kantselei, Justiitsministeeriumi ja Andmekaitse Inspektsiooniga oli arutelul

selles osas, millisel viisil andmetöötlust isiku eraelu puutumatus kõige vähem rikkuvalt teha. Kitsendatud on sihtrühma ja täpsustatud on seda, kuidas isik saab keelduda sellest, et tema andmeid töödeldakse.

Maris Lauri küsis, kuidas on nende omavalitsustega, kes pilootprojektis ei osale? Ta tõi näitena olukorra, kus käimasoleva pilootprojekti käigus mõni omavalitsus leiab, et soovib ka enda omavalitsuses elava noore kohta infot saada.

Jevgeni Ossinovski vastas, et omavalitsustega ollakse kokku leppimas juhtumikorralduse plaani. Ministeerium on välja töötamas alternatiivset rahastusvõimalust ka teistele KOVidele, et ka nemad saaksid sellega liituda ja saada rahastatud läbi avatud taotlusvooru.

Susanna Jurs sõnas, et õiguslik alus, mis luuakse, on kõikidele KOVidele ühtne.

Juhan Kinks lisas, et päring toimub keskselt, aga päritakse ainult nende noorte isikuandmeid, kes elavad sellistes KOVides, kes on avaldanud soovi tugisüsteemi kasutada. Praegu on süsteemi kasutamiseks nõusoleku andnud viis KOVi (Tartu, Võru, Kuressaare, Kohtla-Järve ning Raasiku). KOVil on pigem valida, kas ta osaleb selles või mitte, aga seda, et mingi KOV hakkaks ise kuidagi veel eraldi andmeid töötlemas, seda ei ole ette nähtud. Loodetavasti võtavad kõik KOVid selle kasutusele. Ministeeriumi esindaja selgitas ka, et päringud tehakse maksimaalselt kaks korda aastas kindlaksmääratud ajal (tõenäoliselt märtsis ja oktoobris) ning enne igat keske päringu toimumist peab KOV läbi sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistri esitama taotluse selle kohta, et soovitakse päringus osaleda. Taotluses näidatakse ära need konkreetsed inimesed ehk kasutajad, kes hakkavad pärast nende noortega tegelema. Taotlus tuleb esitada enne igat päringut uuesti ja kui taotlust ei esitata, siis nende noorte andmeid ei saadeta päringutesse.

Jevgeni Ossinovski märkis, et andmete saamiseks tuleb KOVil kinnitada, et nad kavatsevad saadud infoga tööle hakata. Andmed saab taotluse alusel vaid konkreetne KOVi töötaja, kes võtab endale ka ülesandeks selle info pealt noorega tegeleda.

Monika Haukanõmm tundis huvi, mida tulenevalt Andmekaitse Inspektsiooni, Õiguskantsleri Kantselei ja Justiitsministeeriumiga konsulteerides eelnõus muudeti?

Susanna Jurs selgitas, et läbirääkimiste tulemusena on eelnõusse saanud säte, et ainult selle isiku elukohajärgne KOV, kes on esitanud taotluse, ainult nende isikute suhtes teostatakse andmetöötlust. Täpsustatud on andmekoosseisu, mis on päris detailne seaduse tasandil. Samal põhjusel muudetakse ka maksukorralduse seadust, et saada töötamise registrist andmeid. Seaduseelnõu § 15¹ on loodud lg 8, mis ütleb, et kui 16-26-aastane isik ei soovi, et tema andmeid töödeldakse, siis andmete töötlemine lõpetatakse isikult vastava avalduse saamisel. Esmakordsel 16–26-aastase isikuga ühenduse saamisel küsib kohaliku omavalitsuse üksus isiku nõusolekut andmete edasiseks töötlemiseks. Kui isik nõusolekut ei anna, lõpetatakse edasine andmete töötlemine. Edasise andmetöötluse välistamiseks säilitatakse vaid isikukoodi kuni isiku 27-aastaseks saamiseni sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistris.

Monika Haukanõmm küsis välismaal viibivate noorte kohta. Kuidas saab KOVi töötaja infot selle kohta, kui nt andmetöötluse tulemusel potentsiaalselt tuge vajavate noorte nimekirja sattunud noor elab või töötab hoopis välismaal, mistõttu temaga tegelemine ei ole KOVi töötajal tegelikult vajalik?

Jevgeni Ossinovski vastas, et KOVi töötaja läheb abi pakkuma ainult neile, kelle puhul tal on alust arvata, et nad ka tegelikult abi vajavad. Noortegarantii tugisüsteemi katseprojektis tuli välja, et päris suur osa nendest noortest elavad välismaal, kuid riiklikes registrites see ei kajastu.

See on tulevikus kindlasti ka üks ettepanek, et püüda kuidagi neid riiklikes registrites kajastada, kes elavad püsivalt välismaal.

Monika Haukanõmm küsis, kuidas saab noor teada sellest, et tema andmeid töödeldakse? Kas andmete töötlemise osas küsitakse eelnevalt tema nõusolekut?

Susanna Jurs vastas, et kui eelnõu jõustub seadusena, siis tulevad teavituskampaaniad ja teadlikumad noored saavad juba siis sellest teada ning võivad pöörduda KOVi poole ja öelda, et ei soovi enda andmete töötlemist. Samuti on võimalik telefoni teel kontakti võtvale juhtumikorraldajale teatada, et selle meetme alusel ühenduse võtmist ei soovita.

Jevgeni Ossinovski lisas, et abi osutatakse neile, kes seda tahavad ja esimesel kontakti võtmisel on nendel noortel, kes leivad, et nad ei vaja ega soovi pakutavat abi, õigus sellest keelduda.

Jüri Jaanson küsis, kui palju noori suudeti katseprojekti käigus kaasata?

Jevgeni Ossinovski vastas, et katseprojekti käigus teenuseid ei testitud, vaid vaadati andmeregistri liikumist, et kas teema on piisavalt tõsine, mis eeldaks IT-süsteemi välja arendamist. Kuna katseprojekt näitas, et vajadus on olemas, soovitakse nüüd teha pilootprojekt aastani 2020, misjärel analüüsitakse, kui efektiivne selline sekkumine on olnud, kas oleks vaja mingisuguseid muudatusi õigusaktidesse sisse viia, kas see peaks muutuma KOVi kohustuslikuks ülesandeks jne. Seaduseelnõud on vaja selleks, et pilootprojekti saaks läbi viia. Ilma selleta ei saa registripõhist päringut teha, sest andmetöötluseks peab olema, kas isiku nõusolek või seaduslik alus.

Monika Haukanõmm märkis, et riik lisaressurssi KOVidele selleks ette ei näe, kuigi suure tõenäosusega suurendab see sotsiaaltöötajate töökoormust ning võib ka juhtuda, et on vaja palgata juurde töötajaid, kes mitteaktiivsete noortega tegelema hakkavad. Eelnõuga antakse KOVile küll õigus päringuid teha, aga lisaks on tegelikult vaja ju ka muud abi.

Jevgeni Ossinovski selgitas, et pilootprojekti raames kompenseeritakse täiendavad kulud. Projektis osalevate KOVide palgakulud ning tugisüsteemi väljatöötamisega seonduvad kulud kokku on ligikaudu 660 000 eurot ning need kaetakse Euroopa Sotsiaalfondi vahenditest.

Otsustati:

3.1 Ettepanek võtta täiskogu päevakorda 17.01.2018 kell 14.00 (konsensus)

3.2 Teha ettepanek esimene lugemine lõpetada (konsensus)

3.3 Teha ettepanek määrata muudatusettepanekute tähtajaks 10 tööpäeva, 31.01.2018 kell 17.15 (konsensus)

3.4 Määrata ettekandjaks komisjoni esimees Helmen Kütt (konsensus)

(konsensus – Helmen Kütt, Monika Haukanõmm, Igor Kravtšenko, Jüri Jaanson, Marika Tuus-Laul, Maris Lauri, Viktor Vassiljev)

4. Muud küsimused

Komisjon arutas kollektiivse pöördumise „Hoolduskindlustuse loomine“ edasise menetlusega seonduvat. Komisjoni esimees andis teada, et komisjon võib pöördumist menetledes otsustada, kas algatada eelnõu või olulise tähtsusega riikliku küsimuse arutelu, korraldada avalik istung, edastada ettepanek pädevale institutsioonile seisukoha võtmiseks ja lahendamiseks, edastada ettepanek Vabariigi Valitsusele seisukoha kujundamiseks ja pöördumisele vastamiseks, esitatud ettepanek tagasi lükata või lahendada pöördumises püstitatud probleem muul viisil. Komisjoni liikmed leidsid, et algatada tuleks olulise tähtsusega riikliku küsimuse arutelu.

Helmen Kütt
Juhataja

Terle Kask
Protokollija